

Portald'Història

5. La lluita per la successió. El govern de Carrero Blanco.

**LA DICTADURA
FRANQUISTA II:
els anys 60 i 70**

Comença la lluita per la successió ...

L'ANY 1970 FRANCO FEIA 78 ANYS I
AMB UNA SALUT MOLT PRECÀRIA

Un any abans, el 1969, Franco havia designat a **Juan Carlos de Borbón**, fill de Juan de Borbón i net d'Alfonso XIII, com a successor com a Cap de l'Estat amb el títol de **Rei**.

Davant la imminència de la desaparició de Franco, s'iniciava una lluita dins del franquisme per la **successió política** i pel repartiment del poder.

“OPERACIÓN SALMÓN”

L'entorn de l'OPUS DEI, liderat per l'almirall **Luís Carrero Blanco**, va dur a terme una estratègia per aconseguir que Franco es decidís pel seu candidat: Juan Carlos.

Els aperturistes contra el búnquer

Aviat es van configurar dos “bàndols”, amb un creixent enfrontament per la visió contraposada sobre com havia d'evolucionar el règim a la mort de Franco.

Els IMMOBILISTES (el “búnquer”)

Format sobretot entorn dels **falangistes**, aquest grup pretenia el manteniment de l'esperit i l'estructura del règim, i van treballar per canviar l'opció de l'hereu per Alfonso de Borbón, casat amb una neta de Franco.

Els APERTURISTES

Format pels sectors **monàrquics més liberals** i per l'**OPUS DEI**, van intentar un apropament a les forces d'oposició més moderada al règim, per iniciar un procés de “transició política”.

El “proceso de Burgos”

L'anomenat “**judici de Burgos**” va tenir lloc entre el 3 i el 9 de desembre de 1970, contra 16 presumptes integrants d'ETA, acusats d'assassinar al policia Melitón Manzananas, al guàrdia civil José Pardines i a un tercer.

El règim estava interessat en fer una demostració de força contra ETA i a l'opinió pública, i es van sentenciar **6 penes de mort i més de 500 anys de presó** per a la resta d'encausats (i només 1 absolució).

Des de l'inici del judici es va produir una enorme repercussió mediàtica, amb mobilitzacions al País Basc i a la resta de l'Estat, i peticions d'indult per la major part dels països europeus.

La nit de Cap d'Any, Franco anunciava l'indult i la permuta de les penes de mort per penes de presó.

Melitón Manzananas era membre de la **BRIGADA POLITICO-SOCIAL**, la “policia política” de Franco.

Els últims governs de la Dictadura

El continuat deteriorament de l'estat de salut del *Caudillo* el va fer cada cop més absent dels afers d'Estat i del dia a dia del Govern, alhora que anava creixent la figura de l'almirall **Luís Carrero Blanco**, que va ocupar la cartera de Vicepresident del Govern entre el 22 de juliol de 1967 i el 9 de juny de 1973.

1971 – Nova “Ley Sindical”

La llei del ministre falangista Enrique Garcia Ramal pretenia reestructurar l'obsoleta **OSE** (el Sindicat Vertical franquista).

La llei es va veure aviat superada per la intensa activitat vaguista, i per la infiltració d'elements dels sindicats clandestins CCOO, UGT i CNT.

ORGANIZACIÓN SINDICAL ESPAÑOLA
Gener de 1940 – Desembre de 1977

El frustrat ingrés a la CEE

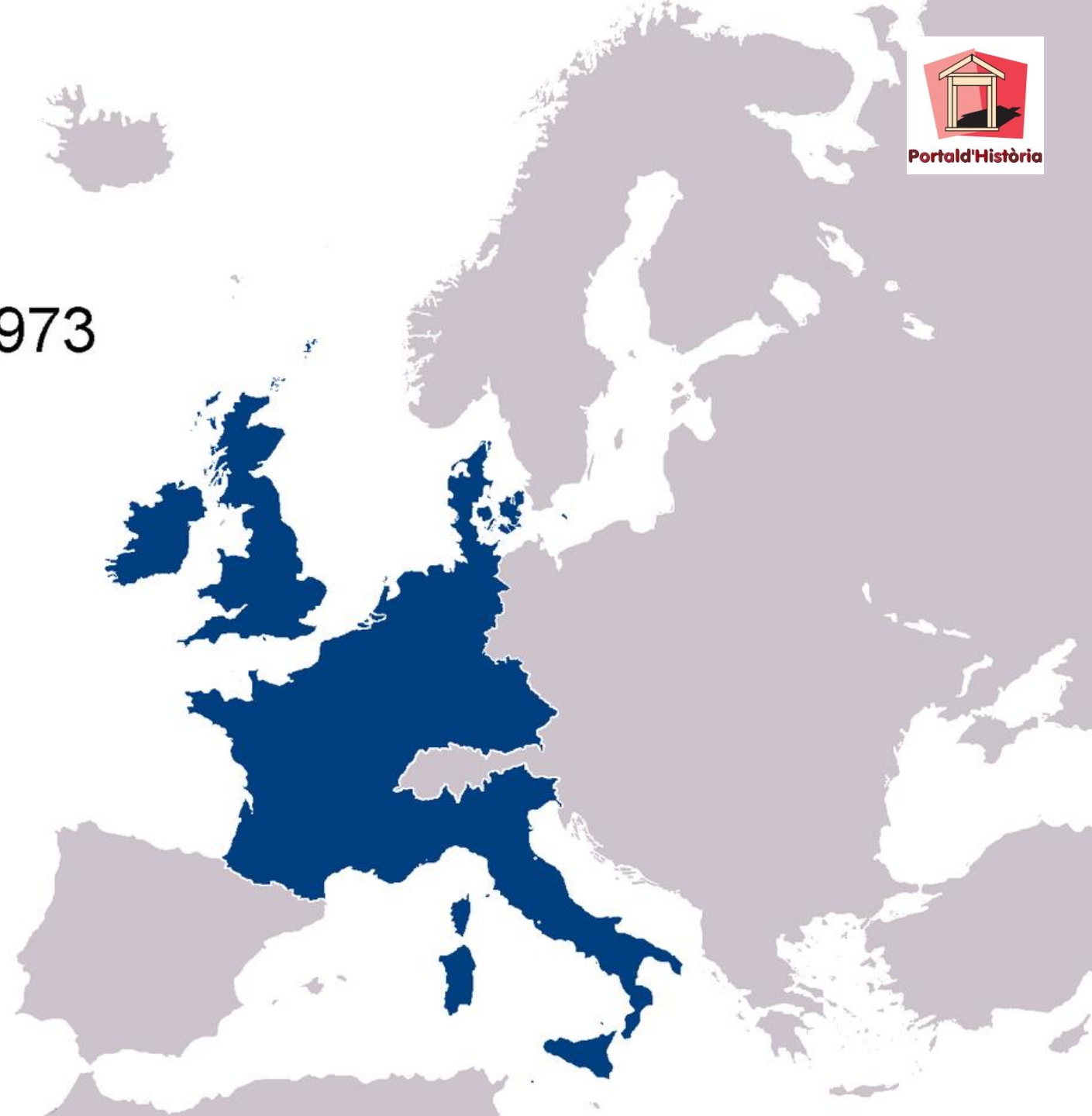
La **Comunitat Econòmica Europea** (CEE) es va crear amb el Tractat de Roma de 1957, per part de França, la RFA, Itàlia, Luxemburg, Bèlgica i Holanda.

A inicis de la dècada dels 70 s'hi van incorporar Dinamarca, el Regne Unit i Irlanda.

Tots els intents del règim franquista per a l'ingrés d'Espanya a la CEE van acabar fracassant, malgrat la signatura d'alguns acords comercials entre 1970 i 1973. La naturalesa no democràtica del règim i l'endarreriment econòmic foren els principals obstacles per a l'adhesió a la comunitat.

1973

Carrero Blanco, nou cap del Govern (juny – desembre de 1973)

El juny de 1973 Franco (81 anys) va renunciar a la presidència del Govern, càrrec que fou ocupat per **Luís Carrero Blanco**.

En aquest període s'aguditzà la **crisi política i social del règim**, que a més coincidí amb la “crisi del petroli”, amb una forta recessió econòmica i un important increment de la taxa d'atur. El moviment d'oposició al règim es va enfortir i es van estendre a tots els estrats socials.

MÓN UNIVERSITARI

Es va decretar el tancament d'algunes facultats per l'intens clima de tensió de la **protesta estudiantil i del professorat**.

ESGLÉSIA

Progressiu allunyament de **l'Església catòlica**, tant des de la base, com per part d'importants càrrecs eclesiàstics.

Carrero Blanco

LUÍS CARRERO BLANCO

Nascut a Santoña (Cantàbria) el març de 1904, va arribar al rang d'almirall de l'Armada. Ultracatòlic i ferotgement anticomunista, va esdevenir home de confiança de Franco des de l'inici de la dictadura.

En els darrers anys va esdevenir la garantia de la continuïtat del règim i successor natural del Caudillo.

El "proceso 1001"

El 20 de desembre de 1973 es va iniciar un judici contra 10 sindicalistes de CCOO, acusats d'associació il·lícita, al TOP (**Tribunal de Orden Público**).

Entre els acusats es trobaven dirigents històrics del sindicat, com el seu **fundador Marcelino Camacho**, o **Nicolás Sartorius**.

L'inici del judici va coincidir el mateix dia de l'atemptat mortal contra Carrero Blanco.

L'afany de revenja de l'ultradreta franquista va imposar penes de presó duríssimes (20 anys per Camacho, i 19 per Sartorius) que foren reduïdes en una revisió del judici posterior.

La "Operación Ogro".

Data: 20 de desembre de 1973, a les 09:27 h.

Lloc: carrer Claudio Coello. Recorregut en cotxe oficial de Carrero Blanco del seu domicili a la seu del Govern.

Responsables: Comando Txikia d'ETA

Fets: Explosió de bomba col·locada al subsol del carrer i detonada a distància. Van morir l'almirall Carrero Blanco, el seu xofer i un policia d'escorta.

05/52 OPERACIÓN OGRO: ETA ASESINA A CARRERO BLANCO

Una bomba acaba con el Presidente del Gobierno, miembro del ala más dura del régimen

LUIS CARRERO BLANCO

Los planes de ETA para acabar con la vida de Carrero Blanco, hombre de confianza de Franco, surgen a raíz de su nombramiento como Presidente de Gobierno el 9 de junio de este año. Anteriormente se había planeado tan sólo su secuestro para canjearlo por presos políticos. Es la denominada, en el argot de ETA, Operación Ogro (nombre dado al almirante).

LOS AUTORES MATERIALES

El atentado es obra del 'Comando Txikia' de ETA. El 20 de diciembre se encuentran en Madrid:

José Miguel Bejarán Ondillo 'ARGALA'

Javier María Larreategui Cuadra 'ATXILUO'

Juan María Zugarraurdi Haldi 'KISKUR'

Ya han abandonado la capital:

- Pedro Ignacio Pérez Beotegui 'WILSON'
- Ignacio Mújica Arregui 'LXKERRA'

Fuentes: 'Operación Ogro' (1975). www.grandesdogde.es.vg, El Mundo

La rutina diaria

Cada mañana desde hace más de 20 años, el almirante sale de su domicilio para oír misa a las 9:00 horas y después regresa a su casa para desayunar.

1. Vivienda del almirante
2. Iglesia de San Francisco de Borja
3. Lugar del atentado (Claudio Coello, 104)

Sacos terrosos alrededor del explosivo para evitar que la fuerza de la explosión se disipe hacia los lados.

La carga explosiva se compone de 50 kilos de gomà-2 y algunos cartuchos de dinamita.

Sufren intoxicaciones debido a la cercanía de las conducciones del gas.

La trampa

Los terroristas aparcan un coche en doble fila para obligar al coche oficial a amornar la velocidad y pasar exactamente sobre la carga explosiva, además de servirles como referencia para detonar la bomba.

EL TÚNEL

La excavación del túnel comienza el 7 de diciembre y sólo se utilizaron métodos manuales.

EL ATENTADO

A las 9:28 del 20 de diciembre por terroristas, haciéndose pasar por electricistas, accionan la carga explosiva mediante un mando a distancia (por cable). La comitiva presidencial está compuesta por dos Dodge 3700 GT sin blindar. Carrero viaja en el primero.

¿Dónde está el presidente?

Tras la deflamaración no hay rastro del coche oficial en la calle y se piensa que puede estar dentro del enorme socavón inundado.

3 Choca contra la cornisa y supera el tejado del colegio de los jesuitas.

4 Un segundo impacto desequilibra al coche en su caída.

2 la altura que alcanza el coche supera los 35 metros.

5 Caen boca abajo sobre la terraza interior que corona el claustro.

VÍCTIMAS MORTALES

Luis Carrero Blanco
El almirante fallece por múltiples fracturas y aplastamiento torácico tras el brutal impacto del coche.

José Luis Pérez Moga
El chófer es el único que ingresa con vida en el hospital, donde fallece al poco tiempo.

José Antonio Bueno
El inspector de policía escolta de Carrero, muere en el acto por aplastamiento craneal y tóxico severos.